

Journal of Education Studies

Volume 1 | Issue 1

Article 2

1-1-1970

ความคมทางการศึกษา

สุนน อมรวรวิวัฒน์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

อมรวรวิวัฒน์, สุนน (1970) "ความคมทางการศึกษา," *Journal of Education Studies*: Vol. 1: Iss. 1, Article 2.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol1/iss1/2>

This Other is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ความคมทางการศึกษา

สุมน

อมรวัดณ์

“สาเหตุที่แท้จริงของแรงงานเหลือใช้ในชนบทนั้น ก็คือการทำแรงงานนั้นเป็นแรงงานที่ไม่มีคุณภาพ แรงงานที่ยังไม่มีคุณภาพนี้ นักเศรษฐศาสตร์การศึกษาเรียกว่าทรัพยากรมนุษย์ที่ยังไม่ได้พัฒนา เปรียบได้กับเพชรที่ยังไม่ได้เจียรระไน จะต่างกันอยู่ที่ว่า เพชรแม้จะไม่ได้เจียรระไนก็ไม่เป็นภัยกับใคร แต่ว่ามนุษย์ถ้าไม่ได้รับการพัฒนา นอกจากจะไร้ประโยชน์แล้วยังเป็นภัยต่อสังคมอีกด้วย”

จาก ข้อคิดจากต่างประเทศเกี่ยวกับการศึกษาในชนบท
เจลีเยว บุรภัคดี

“ตามนัยของพุทธปรัชญา การศึกษา คือความเจริญงอกงามของขั้นที่ ๕ เพื่อว่าอกุศลมูลของแต่ละคนจะได้เบาบางลง”

ข้อคิดเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาไทย
ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี

“ถ้าจะมีการวางรากฐานปรัชญาการศึกษาตามแนวทางพุทธธรรม การศึกษานั้นก็ควรเป็นไปเพื่อลดละความยึดถือผิดในตัวตน ทั้งนี้ เพื่ออนุชนจะได้เติบโตขึ้นทั้งทางกายและจิต และดำรงชีวิตอันผาสุกปราศจากความขัดแย้งต่อกันในสังคม”

พุทธธรรมกับสภาพชีวิตและการศึกษาปัจจุบัน
ศาสตราจารย์ ดร. ธีรวิ ภาวิไล

รองศาสตราจารย์สุมน อมรวัดณ์ B.A., B.Ed. (Hons) M.S. in Ele. Ed. อาจารย์ประจำแผนกวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“... ในการให้การศึกษาตามพุทธปรัชญา การเรียนการสอนต้องดำเนินไปเพื่อให้เกิด ความรู้สึก ความหยิ่งคิด ความไตร่ตรองอย่างประณีต การที่จะทำเช่นนั้นได้ผู้เรียนและผู้สอน ต้องเคารพเสรีภาพทางความนึกคิดและจิตใจ การอบรมต้องเป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถที่จะคิดของตนเอง จึงจะถึงซึ่งวิจารณ์ญาณ”

การแปลพุทธปรัชญาออกเป็นพฤติกรรมการศึกษา

ม.ธ. บุญเหลือ เทพอดุรรณ

“... สัจธรรมแห่งพุทธศาสนา ที่ว่าสรรพสิ่งทั้งหลายมีธรรมชาติไม่เที่ยงแท้ เป็นทุกข์ ไม่มีตัวตน และแนวจริยธรรม ที่สอนมิให้บุคคลลุ่มหลงยึดมั่นในสิ่งใดที่มีธรรมชาติเป็น ไตรลักษณ์นั้นจะนำมากำหนดเป็นหลักปรัชญาการศึกษาได้หรือไม่ การศึกษาควรเป็น ไปเพื่อการหลุดพ้น เช่นความหลุดพ้นทางปัญญา หรือหลุดพ้นจากความไม่รู้ หลุดพ้นจากสภาพด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ความหลุดพ้นจากการประทุษร้ายเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ความหลุดพ้นจากการมีศีลปวัณธรรมอันต่ำทราม ตลอดจนถึงความหลุดพ้นในทางจริยธรรมเพื่อให้คนคลายทุกข์ลงไปเป็นลำดับ . . .”

อันอาจนำไปสู่ปรัชญาการศึกษาที่เป็นของเราเอง

ดร. เอกวิทย์ ณ อยุธยา

